

Kate Sharpley Library: wat en waarom?

november 2004

Wat we doen

Een bibliotheek is veel meer dan boeken op een plank. Er zit niet alleen een structuur in, maar ook volume. Er zijn natuurlijk boeken, maar als je ze eenmaal hebt, moet je ze onderbrengen, bewaren en ervoor zorgen dat je ze terug kunt vinden. En dan, achter de boekenplanken zijn er nog de laden met pamfletten, en de kasten met kranten, en de dozen met manuscripten, en de stapels tijdschriften...

Er is altijd genoeg werk te doen en nooit genoeg uren in de dag voor wat je zou kunnen lezen. Als je kennis opneemt uit de atmosfeer, doe je dat heel langzaam. Het spul dat je de kans krijgt om te lezen is ofwel het spul dat je niet kunt weerstaan of "Wat is deze shit? Dat is een deel van de vreugde van een onderzoeksverzameling: goed of slecht, uitstekend onderzoek of journalistiek gewauwel is uiteindelijk niet relevant. Is het een studie naar of propaganda voor het anarchisme? Is het van een anarchist? Is het een slecht geïnformeerde hatchet-job over het anarchisme? Kom dan maar binnen. Zelfs de stront zal iemands rozen doen bloeien. De tijd komt dat je de kameraden zegent die alleen tijd hadden om anarchist te zijn en niet te schrijven over jazz... of bloemen... of tovenaars... Veel tijd gaat op aan het proberen te begrijpen wat je in je hand houdt. Willen we het hebben, waar gaat het heen, hebben we nog een exemplaar? Meestal makkelijk met een boek. Moeilijker met een folder in het Pools. En natuurlijk moeten boeken, pamfletten, kranten en artikelen allemaal worden gecatalogiseerd en komt alles in de rij om te worden gearchiveerd.

Waarom doen we het?

Maar omdat het hard werken kan zijn en omdat een deel ervan rotzooi is uit de pennen van leugenachtige klootzakken, betekent niet dat we het niet graag doen. We doen dit om anarchistische ideeën en anarchistische geschiedenis te bewaren en te promoten. Niet op een vage en vage 'leren is goed' manier, maar omdat als wij het niet doen, wie dan wel? Gesigneerde eerste edities van *Memoirs of a Revolutionist* zullen altijd een thuis vinden. Er zal altijd wel iemand bereid zijn Stirners schuld aan Hegel uit te leggen; maar dat alles raakt niet echt aan wat wij denken dat anarchisme of de anarchistische beweging is. Wij respecteren Kropotkin, maar zien hem niet als een profeet, laat staan als een god. Anarchisme is de som van jarenlange strijd van duizenden kameraden. Ideeën worden aangescherpt in argumenten, en in de praktijk. Je kunt het idee van een wereld zonder onderdrukking en uitbuiting het mooie ideaal noemen, zoals de Italianen deden, maar het is geen ideaal voor passieve overpeinzing. Werken in de bibliotheek geeft je soms een heel sterk gevoel van de menselijke realiteit van die beweging. Sommige van deze boeken zijn ontsnapt aan de overheidsvuren van het totalitaire Duitsland en Rusland en het 'democratische' Amerika. Daarin kun je de banden van de kameraadschap volgen: een gebonden boekdeel, dat tien jaar strijd vertegenwoordigt, wordt doorgegeven aan de nieuwe generatie...

Wat we gedaan hebben

Wat hebben we bereikt? Nummer één is dat we er nog steeds zijn, wat zowel duidelijk als verrassend is. Met een budget van niets meer dan wat kameraden ons geven of wat we zelf bijdragen, is de bibliotheek uitgebreid en georganiseerd tot een werkend iets. En de uitbreiding bestond niet alleen uit nieuwe boeken, maar ook uit het verzamelen van zeldzaam en obscuur materiaal. Naar beste vermogen (vergeet niet dat dit een vrijwilligersactie is) behandelen wij de vragen die op ons pad komen door toegang tot materiaal, fotokopieën of ouderwets advies.

Naast het leren werken met een bibliotheek hebben we ook geleerd om uitgever te zijn. Ons bulletin gaat de hele wereld rond, met korte stukjes die we hebben gered uit oude kranten, manuscripten en memoires. We hebben ook veel pamfletten gepubliceerd, waarin vergeten verhalen weer onder de aandacht van de huidige kameraden worden gebracht, of waarin een nieuw licht wordt geworpen op gebeurtenissen die door de "deskundigen" worden genegeerd of verkeerd voorgesteld. En we hebben bijgedragen aan de uitgave van boeken als *No Gods No Masters* van Guerin of de herwaardering van *The Friends of Durruti Group* door Guillamon. Al vele jaren (we zijn aan onze vierde website toe) zijn we aanwezig op het internet. Daarbij hoort een online versie van ons bulletin: een handige bron voor degenen die ons kennen en een goede manier om geïnteresseerden te bereiken die ons nog niet kennen. Publiceren betekent meer werk en papierwerk, maar het promoot ook zowel de Kate Sharpley Library als het idee van Anarchisme.

Dus, met de hulp van onze vrienden - die sorteren, schappen, schrijven, typen, lezen, recenseren, redigeren, ontwerpen, doneren of vertalen - blijven we werken aan de bibliotheek. Op vijftig jaar behoud en promotie van het anarchisme.

In KSL: Bulletin van de Kate Sharpley Bibliotheek nr. 40, november 2004

nl.anarchistlibraries.net

Kate Sharpley Library: wat en waarom?
november 2004

www.katesharpleylibrary.net

a-bieb.nl